

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૨૪૫

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૬૬૫૧ પાઠોદ્દેશ રૂઢાદેશ
ગાથન

વિષય દે. : ૧

ગાયન ૨ ભુ.

પાટીદારોના આર માસ.

(વૈદરલી વનમાં વનવલે) એ રાગ.

ભાવઠ ભાગોને ભુદરા કહીએ કણખીનું દુખ
 કૃષ્ણાક્ષય કૃપા કરી ક્યારે આપશે સુખ
 કારતકે કણખી કુવે ગયો શીર ઉપાડી કાશ.
 ધર્જાડા વાવવાને કારણે જોયા શુકનને જોશ.
 માગશ્વરે મન માંહી મલપતો રડા ધર્જાડા દેખામ
 પશુ ગેરજો આવે નહી ભાવઠ ભવની જાય
 પોશ મહિનાની ટાઢડી વાયુ શીયાળુ વાય
 કણખી પાશે કપડાં નથી દાડી કડકડ થાય
 માહમહીને મનમાં વિચાર્યું દેખી ધર્જાડાની પેર
 અડધા આખીશું વણીકને અડધા લેઠ જમણું ઘેર.
 હોળી દેખી કોળી ઉત્તરયા એવી ફાગળની પેર
 ખેતર વિષે ચોરી કરે કણખી જાય જો ઘેર.
 ચઢતરે ચીંતા હોયે ધણી વેરો ભરવાને માટ
 ધર માંહી દામ મળે નહી જાય વણીકને હાટ.
 વધશખે વીવાહ આદરયા લીધું શુભ લગન
 વીવાનું ધન દેવું કરી થયા મનમાં
 જોઠ મહીને ઝટ કહનો

ભાવઠ. ૧

ભાવઠ. ૨

ભાવઠ. ૩

ભાવઠ. ૪

ભાવઠ. ૫

ભાવઠ. ૬

ખંતથી મહેતત

અશરૂં શાંતિદુ

ધરમાંહી ખી કે

માણ આવજી બસે આવીયો ભીંજાય કણખીની નાર

કેડમાં લટકે બાળકું માથે નીતરે ચાર;

ભાવક ૧૧

બાહરવે પુંખ બહુ થયો મનથી માળો ઘાલ;

ખેતર ટોવાને કારણે હાથે ગોફજી ઝાલ

ભાવક. ૧૨

આશોમાં કણખી વાશો રહે ટાઢા દુકડા ખાય;

કેવો દીન દવાળીનો ન જાણે મનમાંય

ભાવક. ૧૩

અધીકમાં અધીક શું કરી જાણે કહીએ કણખીનું કર્મ;

રણવાથી ખર્ચ કરે ધણું ગંગારામ જાણે મર્મ.

ભાવક ૧૪

ગાયન ૩ જી.

પાટીદાર બંધુઓને બે બોલ.

ભુજંગી છંદ.

અરે સાંભળો સજ્જનો વાત મારી રચેતો ગ્રહો હોય બે હીતકારી
ધરો ટેકને સંપ જાતી સુધારો સખીદીલના બંધવો પાટીદારો. ૧

બણો બાવથી બાળકોને ભણાવો મળે સુખ તેથી સદા મન લહાવો

જેજી વિદ્યા વિપત્તી વિદારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૨

મારા સ્વજનતી બચે બંધુ તેથી પીડતા વૃથાથી

પ્રારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૩

જો કરો જોડો તે નકામેજ જતો;

દીલના બંધવો પાટીદારો. ૪

તમે એજ બાવથી

પવો પાટીદારો. ૫

ને ઠીરને

નથી પાસ નાણું તમે મન વાળો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો.
 હકેલા પણું છોડશો બંધુ ન્યારે થશે ઉન્નતી તો તમારીજ ત્યારે
 થશે નમ્ર મનના મટાડી વિકારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૭
 અત્યારે વધી છે જુઓને ગરીબી લહો પાક મોટો ધરેન મળેખી
 રજો જેટલું તે લહે લેણુદારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૮
 તમે જાણી ગોધુમને નીપજવો ત્યાપી રહ્યો બાજરો નીત ખાવો
 સુકોને લુખો ખાધું દીનગાળો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૯
 હહી દુધને ધૃત નિપજવનારા ત્યાપી પીએ ઘોશ ને છાશ બાળા
 કરોછો કસર તોય ન આવે સુખારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો ૧૦
 તમે પાક મોટા કપાશે કરો છો છતાં તો ઉધાડા દાલેથી કરો છો
 હશે વચ્ચેથી ચીથરાંવત ન્યાળો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૧૧
 જુઓને વણીકા તમારાજ ગામે પળી તેલ મીઠાના ધંધામાં જામે
 તમે દ્રવ્યથી તે બને જાહુકારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૧૨
 હિસાબો કરે શેઠ તે સત્ય માનો ગણ્યા સો કે છ'તે તમે નવ જાણો
 લહે એમ ખેંચી તમારો વધારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો. ૧૩
 જાણેલા નથી દેખશો કુળ જાણે વિનાશન સુખ દુખ તે કાણુ આંકે
 રજો છો ખરા ન વળે દી તમારો સખી દીલના બંધવો પાટીદારો
 રજો થોડુંને ખરચ જાણુ કરો છો વળી આવે અવમ
 કહે કેમ ના આવે ગરીબીનો વારો સખી
 થઈ છે હવે હદ જાગોને વીસ મ
 કહે હીતકર હીતના ઉદગ

ગાયન ૪ થું.

પાટીદારોના મરણ પાછળ નાતવરા અને તેથી
વેઠરો પડતો ત્રાસ.

દાણ લીલાનો રાગ.

વીરા આપવીતી વાત જાણીએરે કરી સુધારોને શુખ માણીએરે
તજે માતીવરા કેર દુખ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
એવાત કહુ શુણુએ વીરાંરે તમે સમજ લેજો મનમાં ધીરાંરે
કહુ માતીવરાનો રીવાજ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
એક વૃદ્ધ વડીલ સાઠ વરસનારે તેમને ખરચની ઝાંઝેરી તરશનારે
મરતી વખતે વીચાર્યું મન પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
પાશે એલાવી પોતાની નારનેરે માફ કારજ કરજો સારનેરે
આપણે છીએ ઇજતદાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
પછી ડોશા મરણને શુરણ થયારે તેમને પાલખીમાં બાધીને લેઈ ગયારે
કીધી હહન કીયા શમશાન પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
સહુકો નાહી ધોઈને ઘેર આવીઆરે એઠા ધરમાં વીચાર લાવીઆરે
ગરીબ હશાનું ધરખાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
જેનાની ટાઢી વાળીનેરે ધરમાં દીકરા મોટા બે બાળીનેરે
જેનાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
જાવો અવસર ફરીને નહી મળેરે
ખરચની વીનતી સાંભળોરે
જેના તમાકુ લાવીઆરે
વીનતી સાંભળોરે
રવુંછે કુકુંબ ધણુરે

માટે ચીઠીઓ લખો દશબાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 પ્રથમ ચીઠી લખી વેવાઇજાળનેરે પછી છોકરાંના મામા મોજાળનેરે
 લુગડાં ઉતારીને વાંચ્યે આવાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 બેન દાકરી બાણેજ ફાઇ ચારનેરે બીજા સગા વાહલાં દશબારનેરે
 આવળે સાતમને સોમવાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 હવે ધરમાંતો દામ એકે ન થીરે પણ સાડ ખરચ કરવું સરવથીરે
 નહીતો ધનત આખર જાય પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 એક ખેતર હતું તે વેચીયુંરે એક ધરતે ધરાણે મેલીયુંરે
 પણ આટલેથી પુર ન થાય પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 એક ઉકરડો લખી આપીઓરે એક પુત્ર સાથી (નેઃકર) કરી થાપીઓરે
 ક્યાં પાંચ વરસ રૂપીઆ પચાસ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 તેનાં ધી ગોળને ધર્મ લાવીઆરે પછી આપ કુટુંબી તેડાવીઆરે
 વીરા હવે શું જોઇશે આજ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 હવે વીરા મરચુ મીઠુનેઃહળદર લાવજેરે પછી રૂપોઇ કરવા તેડાવજેરે
 હવે તેનો શો કરવો વિચાર પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 એક હાંશડી તે વેચી આવીઆરે તેના સર્વે મજાલા લાવીઆરે
 પણ દાળ ચોખ્ખાનો ઉચાટ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળો
 એક બળદ તે વેચ્યો બત્રીશમાંરે દાળ ચોખ્ખા તે
 તોયે રૂપીઆ તો ખુટયા ચાર પાટીદાર ખરચ
 ક્યો શીરા તે સૌ કોઇ ખાઈ ગયો
 હવે સળયાનો કહુ મહીમ
 એક બેંસ વેચીરે
 આખ્યાં સારાં વસ્ત્ર
 થાળી વાડકોને ગોઠ

કાંઈ આમણુ કેરે દુખ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
 સર્વ સર્ગ જમીને આઘ્યાં ગયારે પેલાં ડોસીતો પાપમાલ અરહ્યારે
 કીધું ધનત રાખવાનુ કામ પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
 એક દીકરો તે હહાડી મળુરી કરેરે પેલી ડોશીતે પારકુ પાણી ભરેરે
 બીજો દીકરો સાથીપણા માહે પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
 વીરા આવાં ખરચ તમે બંધ કરોરે તોતો સંસાર સાગર સહેજે તારે રે
 નહીતો દુખના દીવસ જાય પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે
 વીરા સમજો હવે તો હદ થધરે આવું થશે પછી ધનત શી રહીરે
 હૈ ગંગારામ શભા માહે પાટીદાર ખરચની વીનતી સાંભળોરે

ગાયન પ મુ.

જુજંગી છંદ.

અરે બંધુઓ બુદ્ધી છે મુજ કાચી વડુ વેણુતે માનજો વાત સાચી
 સંહી સંપને કલેશ જો દુર જાયે નકકી શાંતીની ઉન્નતી એમ થાયે
 બણાવો ગણાવો તમે બાળકોને કરો દેખતા ઠોઠ રાખો ન કોને
 ની વડે સરવે કામો સીધાયે નકકી શાંતીની ઉન્નતી એમ થાયે
 છળે કાષ્ટ એને ટળે તાપ તેના મળે સુખ તેને

આવનીની મ હે નકકી શાંતીની ઉન્નતી એમ થાયે

આરો ઉમંગે જિહાવે હઘોગો હજારો

શાંતીની ઉન્નતી એમ થાયે

કરી ફરજયાત

વાની ઉન્નતી એમ થાયે

આજલગન મટાડો.

નથી જે અતુકુંઘ કુધારા જાયે નકકી ગાતીની ઉન્નતી એમ થાયે
 તમે છો મહા આબના સ્થંભ જેવા અત્યારે થયા છે કહો હૈયું કેવા
 સુણી વાત ને જે સુધારા કરાએ નકકી ગાતીની ઉન્નતી' એમ થાયે
 તમે છો સદા સર્વને પાળનારા સ્વગાતી તથાં સંકટો હરનારા
 કહે હીતકર શબ્દ સાચા મનાએ નકકી ગાતીની ઉન્નતી એમ થાયે

ગાયન ૬ મું.

સુધારા તું નાવ.

ઓધવજી સંદેશો કહેજો શામને એ રામ.

પાટીદારો બર નીંદ્રા થકી જગજો
 અધીક ઊંઘશું આવી માહારા વીરજો
 જગીને જોશોરે જ્યારે બંધવા
 હૃદય વીધે નહિ રહે ધારજી ધીરજો.

પાટીદારો

સુખ અને શાન્તિના દીવસ વહી ગયા
 આબુ' અચાનક દાવાનળ બહુ દુઃખજો
 આજસ મરડી પાણીથી મુખ પખાળાને
 શોધો સાધન જેમાં સમાયુ સુખજો.
 સાવધ થઇને હાંસીને વીરા હેતથી
 સંસાર સાગરમાં ગાતી સધા-
 કહેજો ખેવટીઆ શ-
 ભવજળ તી-
 રસ્તામાં જાજો
 સંસાર મ-

મહા મોટા મચ્છ વચમાં વીધન આઠરે

ગ્રાહ આતીને કરશે અતી ધુંધાટજો

અમકળા થઇને ઉતાવળ નવ કીજીએ

ઉતાવળેથી લાગે થાક અપારજો

વીકટ વાટને પંથ ઘણેરો વેગજો

ધીરજપણથી મળશે ઉત્તમ મારજો

રખાણા લેજો રસ્તે ડર ઘણો

પેશંજરને દેવા અ.કી ધીરજો

મુસારરીમાં સંકટ બહુ આવી અડે

પણ હીમત નવ હારશે. જાતી વીરજો

વિદ્યારૂપી ધન લેજો સૌ સાથમાં

જેથી સરશે મરવે તમાર કાજજો

આળસ રાખી ઉદ્યમ જો તમે નહિ કરો

તો તેડે આવેલું ડુખા જશે તમ નાવજો

જગતમાં જનમીને જન જશ મેળવે

કષ્ટ વેઠી કરે જાતી સુધારાનું કામજો

ઉજવી તેણે આપ જનેતાની કુખને

નિતકર કરે માન્ય કરો પ્રણામજો

પાટીદારો

પાટીદારો.

પાટીદારો

પાટીદારો

પાટીદારો

પાણી આળ્યા પહેલાં બાંધી લ્યોને પ શું
 આબરું કુખાન રૂપી પુર શું
 તેમાં તાળાધ જશો મહા શુર શું
 કરો સુધારા રૂપી નાવ શું
 તેમાં બેસીને સામે પારે જાવ શું
 તમે આપ વીચારોને મન શું
 ગાંઠે બાધી લ્યોને ત્રિધા રૂપી ધન શું
 જેમાં સગા વહાલાંના નહિ લાગ શું
 તિજ બ્રાત માગશે નહિ ભાગ શું
 સાત સામટા પડશે દુકાળ શું
 પણ ત્રિધા ધન ખુટે ન લગાર શું
 જેનું હુંડશે નહિ કદી ચોર શું
 ચહાય જંગલ હશે મહા ઘોર શું
 તેના કાર્ય થશે સૌ સીદ્ધ શું
 વીધા વડે પામશે નવનીધ શું
 દંબા ફરજિયાત કેળવણીનું દાન શું
 આપો મહારાજના (સીપાજી હુકમને માન શું
 માટે મન વીચારો તત્કાળ
 તજી સ્વારથ બચાવો નીજ બાળ
 ખર્ચ ખોટાં ન કરશો લગા
 ચાલો વખત વીતે
 બાળલગ્નને
 નહિતો
 કન્યા

તેવા નર તો નીચે નરક જાય
 કરૂં અંગેશનેને હું અગ્ન
 કરો સુધારાને બળવો દરજ
 આવા ચાર સુધારા જે થાય
 તો તો હું અ સહુ દોષહું જાય
 જાગો જાગો વખત વહી જાય
 કહે ગંગારામ સુખ સૌ થાય

શું
 શું
 શું
 શું
 શું
 શું
 શું

ગાયન ૮ મું.

હરી ભજન વીના હુખ દરીઆ સંસારનો પાર નહી આવે.

(એ રાગ.)

સ્વજ્ઞાતીજનો સૌ જન મળતાં સર્વે સુખડુ માણ્યું
 જગમાં જેતાં જ્ઞાતી સુધારા શ્રમ સુખ અધીક ન જણ્યું
 પાટીદારોએ જેયુ જાગી સ્વજ્ઞાતી સુધારાની લહે લાગી
 ભાવક આખા ભવની ભાગીરે સ્વજ્ઞાતી જનો.
 સહી હુખ સુખ અવની પર દરજે સ્વજ્ઞાતી તણાં સંકટ હરજો.
 જેણે સત કામ સદાએ કરજોરે સ્વજ્ઞાતી જનો.
 જેણે સમરથ કેવા જણે પાંડવમાં બીમભાઈ જેવા
 ગયા તેવારે સ્વજ્ઞાતી જનો.
 જેણે તમકર્મમાં રહ્યો કોદરોખાવો.
 સ્વજ્ઞાતી જનો.
 તેણે છે અજ પણું
 સ્વજ્ઞાતી જનો.

તમે ખાંડ ખણેશ કપાશ કરો પશુ વસ્ત્ર વીના અંગ ખુલ્લે કરો
 તમે મળુરી કરીને ધર વણીક બરો રે સ્વચાતી જનો.
 તમે ખર્ચ કરોછો અણુધાર્યુ નથી કરતા સુધારકનું પાશું.
 પામમાલ થઇને કરશે હાર્યુરે સ્વચાતી જનો.
 તમે ટાઢ તાપ વરસાદ સહો તમે રાતદીવસ વનવગડે રહો
 પશુ સુખીઆ નહી તેનુ કારણ કહોરે સ્વચાતી જનો.
 તમે હાથે રળેલું ધનધાન્ય હર્યુ તમે કુટુંબ પોષણમાં કરજ કર્યુ,
 છોકરાં રળા બરશે મન આદર્યુરે. સ્વચાતી જનો.
 વીરા સુધારો હવેતો હઠ થઈ ધરખાર ધરેલુંને લક્ષ્મી ગઈ,
 કહે હીતકર જીભ મમ ધશાઈ ગઈરે. સ્વચાતી જનો.

ગાયન ૬ મું.

સંપ વિષે

વિરા અણીમાં સુખ છે સર્વને સંપમાં
 કેસંપ કલેશજ દુરજ કરીએ ને સંપતણું સુખ લાઇએજો.
 વીરા અવનીમાં સંપથકી સુખ ચાખજો,
 દુરીજન સંગત દુર કરીને સજ્જન શીખ
 સજ્જનોનું શરણ સદા શત મં
 કહ કધાગે દુર કરીને
 ચાતીનું દિત
 ધર વેચી ને
 ગયા જુગટ

એક શબ્દમાં સમજી લઇએ ને સુખત મુકી દઇએ
કહે ગંગારામ સુધર્યાથી સુખ થાય જો.

ગાયન ૧૦ મું.

(હવે મને હરી નામથી નેહ લાગ્યા. એ રાગ)

હવે તો વીરા સુધારાનો સ્વાદ ચાખો. હૃદ થઇ છે હવે જાગો.
દુષ્ટ રીવાજો ને દુર કરી નાંખો ને જ્ઞાતિકર કષ્ટ દાખો.
જોમન તન મન ધન અરપીને વિજય વિજય મુખ બાખો. હવેતો.
નાત વરા કેર નામ ન રાખોને દેશવટો તેને દાખો.
પ્રેત ભોજન જ્યાં પીરશાતાં હોય ત્યાં ચપટી ભરીને ધૂળ નાંખો. હવેતો.
વિદ્યા વિષે જે વિદ્ન કરતાં તે આજ લગ્ન બાળી નાંખો
કુશંપ કાઢીને સંપ વધારીને વિદ્યા અમીરશ ચાખો. હવેતો.
બાળક કેરી બુદ્ધી વધારવાને વિદ્યા વિશેષ બાળાંવા
ધન કમાવાને ધંધો શાખે પછી ત્રીયા તેને પરણાવો. હવેતો.
વાતો કર્યા થકી કાંઈ વળે નહિ કાર્ય કરે સુખ બાળો
ગંગારામ કહે ગુણ ગાઢશું દુનીયામાં દાખલા બેસારો. હવેતો.

ગાયન ૧૧ મું

